

Kirke- nyt

Skellerup
og Ellinge
sogne

Nr. 4

NOVEMBER/DECEMBER 1996

16. ÅRGANG

Invitation

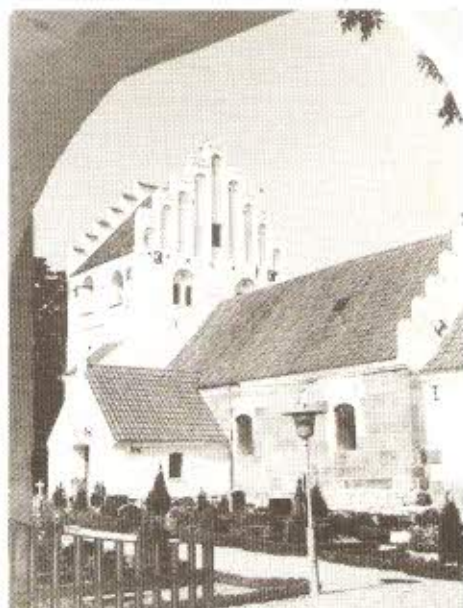
Der er julebasar i præstegården efter gudstjenesten i Skellerup kirke 1. søndag i advent.

Kaffe og gode hjemmebagte kager kan købes.

Håndarbejde til små priser ligeså.

Kom og få nogle hyggelige timer og støt vort ulandsarbejde.

Torsdagsdamerne

Tunge, mørke natteskyer

*Tunge mørke natteskyer
op ad himlen drager,
hjem til skovs af marken flyer
hist de sorte krager.
Skumringen sig breder ud,
det er mørkt omsider.
Vær os nær du kære Gud,
medens natten lider!*

*Vær mig nær, thi uden dig
ensomhed mig truer!
Vær mig nær, thi uden dig
jeg for mørket gruer!
Hold mig med din faderhånd,
så jeg dig fornemmer!
Fri mig ud af mørkets bånd,
så min frygt jeg glemmer!*

*Lad mig føle, hver gang når
livet blir mig øde,
at du, Fader, hos mig står
og i sådan møde!
Og når natten i mit bryst
hjertet vil omlejre,
o, skænk mig livsens trøst,
vind mig lysets sejre!*

*Og når dødens nat engang
over mig sig sænker,
lad mig høre morgensang,
førend ret jeg tænker:
dine fulgles morgensang
i den høje sommer,
der, hvor dag er alting lang,
natten aldrig kommer!*

*Tung og mørk den tavse nat
over jorden spænder
hist kun bag et vindve mat
vågelys der brænder.*

*Du, som lindrer sorg og nød,
al vor synd forlader,
lyser op den mørke død,
tak, du lysets Fader!*

(DDS nr. 729) Jakob Knudsen

Jysk efterår – det er hvad Jakob Knudsens aftensang »Tunge, mørke natteskyer«, er blevet til; og da også bærer præg af.

Digtet er blevet til i efteråret 1890, idet det første gang blev trykt i tidsskriftet Tidens Strøm, der blev udgivet af litteraten F. Falkenstjerne og præsten Morten Pontoppidan. Det hævdes iøvrigt, at det blev digtet, mens Jakob Knudsen var på vej hjem i hestevogn fra Tørring til Mellerup, hvor han just var blevet valgmenighedspræst.

I en fremragende analyse af dette digt skriver Oscar Geismar bl.a.: »Landskabet er tegnet med tusch, kun sort og hvidt, ingen farver. Det breder sig ikke ud, som på et lærred, men skærer sig ind i sindet ved den energi, hvormed det er opfattet.

Trøstesløserne Danmark er sjældent set. Kun skyerne, som tunge og mørke drager op ad himlen, og af levende væsener intet andet end de sorte krager, der tavse flyer af marken. Jeg ved ingen fugle i den danske poesi, der ryster mig mere end de. Som onde ånder stryger de forbi, spøgelsesagtige og forstærkende tavsheden om sig. Af mennesker ser man kun den arme syge, som man ikke ser; blot vågelyset, der bringer bud om nød og sorg og selv er så svagt at det næppe kan gennembrænge rudens glas. Dette er alt, og ovenover denne trøstesløse jord

spænder den tavse nat sin mørke kup-
pel«. (Den evige sang s. 153).

»Trøstesløse Danmark er sjældent
set.«, siger ø-boen Oscar Geismar. Øbo
og østdanser. Ret har han nok – til en
vis grad. For det skal ikke glemmes, at
dette med tusch tegnede landskab er jysk
og hjemligt for det jyske sind. Det ligger
nær i den forbindelse at tænke på Jakob
Knudsens digter-ven, Johs. V. Jensen,
der også var jyd og dybt fortrolig med
jysk natur, som han f.eks. lader den
komme til udtryk i det vidunderlige digt
»Den jyske blæst«, hvor det bl.a. hed-
der:

*Hør vinden sukke, hør vinden tude,
med munden lagt til din kammerdør.
En gammel vé går igen derude
og kalder ensom og mørk, som før.*

Det er det samme landskab, der er tale
om, den samme vé men så melder for-
skellen sig : Johs. V. Jensen sidder i sit
kammer og lytter til stormen og fornem-
mer i den urgamle smerte, som så væl-
digt genoplives i hans digt.

Jakob Knudsen *erselv* besat af denne vé,
af angsten, som livet igennem huserer i
og med ham. I vore psykologiske tider
fristes vi til at betegne sli^g huseren som
noget blot og bart neurotisk eller hvilken
etikette, sagkundskaben nu måtte finde
frem. Men dermed når man slet ikke
frem til selve sagen: At angst er et
grundvilkår i tilværelsen, hvilket Jakob
Knudsen var dybt vidende om, hvilket
hans forfatterskab i høj grad fortæller
om. Her vil jeg først og fremmest hen-
vise til den store bog om Luther, dens to
dele hedder: Angst og Mod.

For Jakob Knudsen var angsten en vir-
kelighed, der sad i ham og kunne ytre sig
på mange måder. Hårdest var den vel,

når den meldte sig som et dæmonisk
indblik i alle tings tomhed og betyd-
ningsløshed. Jeg er sikker på, at den
slags oplevelser ikke bare er neurotisk
bestemte, omend dette så måtte kunne
»bevises« nok så meget af nok så mange
kloge hoveder. Nej, denne fornemmelse
af tomhed og død, som angsten også er,
er nok snarere at forstå som en dødens
realitet, der kalder alle levende kræfter
til kamp, ja, kalder på Gud selv. Intet
mindre. Sådan var det for Jakob Knud-
sen, sådan var det for Grundtvig – og
sådan var det for Søren Kierkegaard. Og
sådan har det været og er det for mange
andre mennesker. Jeg tror, at Johs. Sløk
skildrer en ret almen erfaring, når han
i sin lille bog om Søren Kierkegaard
(Gad 1960) skriver: »Man kan en dag
standse op og spørge, hvad det egentlig
er alt det, som ens liv hengår i optaget-
hed af, og der kan da ske det forunder-
lige, at i samme øjeblik man har stillet
spørgsmålet, synker det hele sammen i
betydningsløshed. De saglige og mulig-
vis yderst forstandige grunde, man kan
give for alt det, mån er optaget af,
strækker pludselig ikke længere til. Det
hjælper ikke, man opfinder andre; det er
slet ikke grunde af den art, man spørger
efter. Nej, vor egen fornuft og indsigt
kan ikke klare spørgsmålet om selve
livets mening, d.v.s. selv kan vi ikke
finde frem til det svar, der giver livet en
mening og dermed gør det gyldigt og
betydningsfuldt. Overladt til os selv er
vi stillede som den, der råber i skoven og
kun får eget ekko til svar.«

Det betyder, at spørgsmålet om livets
mening er af religiøs art.

Hvad det betyder, var Jakob Knudsen
ikke et øjeblik i tvivl om – så lidt som den
Søren Kierkegaard, med hvem han hav-
de mere tilfælles end han nok selv ville

indrømme. Og heller ikke Grundtvig var i tvivl. Tænk på denne bekendelse i en af helligåndssalmerne:

*Saligheden, tvivl til trods,
gør indlysende for os,
som ved Ånd os trøste,
føle dybt, at uden dig
tomt er alt på jorderi,
avner kun at høste!*

Der er kun een, der kan skabe fylde for tomhed, virkelighed for uvirkelighed, gyldigt og evigt liv i stedet for et »liv«, der er dødsens: Gud, Jesu Kristi og vor Gud og Fader.

Her sidder Jakob Knudsen så i skumringen på sin åbne vogn i sit jyske landskab, det sort-hvide, og iagttager det:

*Tunge mørke natteskyer
op ad himlen drager,
hjem til skovs af marken flyer
hist de sorte krager.*

*Skumringen sig breder ud,
det er mørkt omsider –*

Ja, og med mørket melder angsten sig, omend den – ligesom mørket endnu kun er skumring – er dæmpet:

*Vær os nær, kære Gud,
medens natten lider.*

Der er endnu overskud i sindet til at erindre sig, at han dog ikke er helt alene i verden, derfor: vær os nær!

Men mørket tager til og dermed angsten. I vers 2 råber Jakob Knudsen til Gud om at holde ham fast hos sig med sin faderhånd, så han, Guds barnet Jakob Knudsen, må fornemme Guds nærhed, fornemme virkelighed! Virkelighed midt i

alverdens løgn og mørke, indbildning og død – var altid denne digters krav til livet – og til sig selv og andre mennesker.

Han råber efter den virkelighed, der står når alt andet falder, der kan besejre alle mørkets magter:

*Lad mig føle, hver gang når
livet blir mig øde,
at du, Fader, hos mig står
og i sådan møde!
Og når natten i mit bryst
hertet vil omlejre,
o, da skænk mig livsenstrøst,
vind mig lysets sejr!*

Ja, og så er det mørke, han har i sig, kun en forsmag på den død, hvis gru er, at den skiller hvad der hører sammen, først og sidst skabningen fra Gud, barnet fra Faderen. Men Gud vil ikke denne adskillelse, det er kristendommen pant på og udsagn om, derfor tør digteren gå videre:

*Og når dødens nat engang
over mig sig sænker,
lad mig høre morgensang,
førend ret jeg tænker:
Dine fugles morgensang,
i den høje sommer,
der, hvor dag er altid lang,
natten aldrig kommer!*

»– Dine fugles morgensang«! Ja, for saligheden er ikke blot at slippe uskadt gennem døden, men er helt at blive Guds, helt at være i Guds rige, helt leve evigt liv.

Og så er det vel, som om der er faldet lidt ro over digteren. Vel er natten stadig mørk og tavs, giver intet svar på menneskets væråb. Men Gud er nær.

Og så er vågelyset måske blevet andet og mere end Oscar Geismar så det, som i sin fornemme skildring af situation og landskab: »bud om sorg og nød«. Jo, det er det i sig selv, men så troen det dog ikke som et vidnesbyrd om, at der selv i det

tætteste mørke er mulighed for lyset? og i al fald: Jakob Knudsen tør bekende:

*Du, som lindrer sorg og nød,
al vor synd forlader,
lyser op den mørke død,
tak, du lysets Fader!*

Vagn Kvist

Julekoncert

Det Fynske Kammerkor

Dirigent: Alice Joensen

Tirsdag den 3. december 1996

kl. 20,00

Skellerup kirke

Juleprogram

Sange – Salmer – o.a. godt

Ca. 25 medlemmer i koret – Stor koncertvirksomhed, også radio og fjernsyn

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer – kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 65 35 11 18, Skellerup Byvej 44, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« – Janne Kølleskov, Skellerup, og Harald Lundsgaard, Ellinge.

Nogle oplevelser fra Nyborg Sangforenings rejse til Polen

Vel ankommen til Kolobrzeg blev vi indkvarteret på Hotel New Scanpol. Det er en fynbo, som har sat det i stand (han hedder Jensen). Her blev vi mødt af Leszek Szymansky, som bød os velkommen og overakte os en avis, hvor der var billede af koret og omtale af vores besøg, og endda på forsiden.

Hotel Scanpol er et helt nyrenoveret hotel, hvor alt er helt førsteklasses. Det gælder absolut også forplejningen. Efter en dejlig middag trængte de fleste vist til at se dyner. Der blev dog tid til at hygge sig lidt (i Jensens bar).

Næste dag startede med høj sol fra morgenstunden, dog suppleret af en kold vind fra øst.

Fredag formiddag var der sightseeing til nabobyen Koszalin. Her startede vi med at synge et par sange foran kirken for at fortælle, at nu var vi kommet. Der var mange, som standsede og lyttede til sangene. Herefter var der tid til at se sig om i byen og finde sig et godt spisested. Om eftermiddagen var der korprøve som forberedelse til aftenens koncert i den Evangeliske kirke.

En speciel oplevelse var det at se børnene komme gående i byen i deres allerfineste tøj, med en fin lille kurv med æg, overdækket med en broderet serviet. Kurven med æggene skulle de hen i kirken med for at få den velsignet af præsten. Denne skik hører til påsken og symboliserer en bøn om et frugtbart år i den katolske kirke og med deres opfattelse af tro.

Fredag aften kørte bussen os til kirken, hvor vi skulle give koncert. På vejen derhed talte vi om, at der rimeligvis ikke var nogen, der gad spilde deres aften på at høre os, så vi fik nok god plads. Vi havde bange anelser med hjemme fra vore kirker. Denne indstilling blev gjort grundigt til skamme, da vi nåede frem. Kirken var stopfyldt. Det var ikke muligt at komme ind for et eneste menneske. Jeg og Inga var nogle af de få, som kunne stå i våbenhuset eller tilsvarende. Der var gudstjeneste, og det var så meningen, at vi skulle underholde, når den var forbi. Vi gik tilbage i bussen og afventede nærmere besked fra kirketjeneren.

Da gudstjenesten var overstået blev der gjort plads, så vi kunne komme ind, og vi blev mødt med klapsalver fra en kirke, som var fyldt til bristepunktet. Denne modtagelse fra et lydhørt og veloplagt publikum gjorde sit til, at korets præstation vist lå i toppen af det, vi nogensinde har præsteret. Koret startede sin koncert med nogle salmer og sange fra den danske kirke.

I korets pause var der taler af bypræsidenten og af sangkorets formand, Poul Dansholm, samt Girly Winther som repræsentant for kulturudvalget. Talerne blev tolket af Leszek Szymansky. Der blev overrakt gaver til alle kormedlemmer og blomster til Girly Winther.

Vi havde nok en forventning om, at vi skulle synge i en kirke med hvælvinger, og at vore stemmer skulle lyde fantastiske, men da vi kom til kirken eller huset, som var under udbedring med grusstakke og murbrædder og baljer foran indgangen, da røg vore forventninger til nulpunktet. Når man så tænker på, hvor meget der bliver ofret på danske kirker, og hvor så få mennesker får glæde af det. Det er sørgeligt, at der ikke er flere, som går i vore kirker i Danmark. Præsten havde et ønske om at kunne bygge en ny kirke på den anden side af vejen, hvis der kunne skaffes til den. Det er jo et mindretal i Polen – den Evangeliske tro. De allerfleste er jo katolikker, og de er meget flittigere til at gå i kirke. Det var også deres stærke tro på friheden, der gravede dem fri af kommunismen. Jeg vil håbe for den protestantiske kirke, at den kan overleve i Polen. Som et lille mindretal er det altid så sjovt at være i et stort samfund. Men polakkerne er et meget stærkt folk, når man tænker på, hvad de har gennemfået.

Efter denne festlige del af aftenen sang

koret nogle sange af lidt lettere karakter og høstede stort bifald fra tilhørerne. Da koncerten var slut, blev vi inviteret op på førstesalen, hvor der var et stort mødelokale. Her var kaffen klar, og der var hjemmebagt kage i uendelige mængder, bagt af menigheden. Det blev en meget festlig og oplevelsesrig aften. Det er blot ærgerligt, at vi ikke kunne tale med disse dejlige mennesker.

Poul H. Jensen

Til kirkebladet

Nogle af kirkebladets læsere vil sikkert undre sig over, at der ikke i dette blad figurerer et regnskab over indbetalingerne til vort spon-sor-barn.

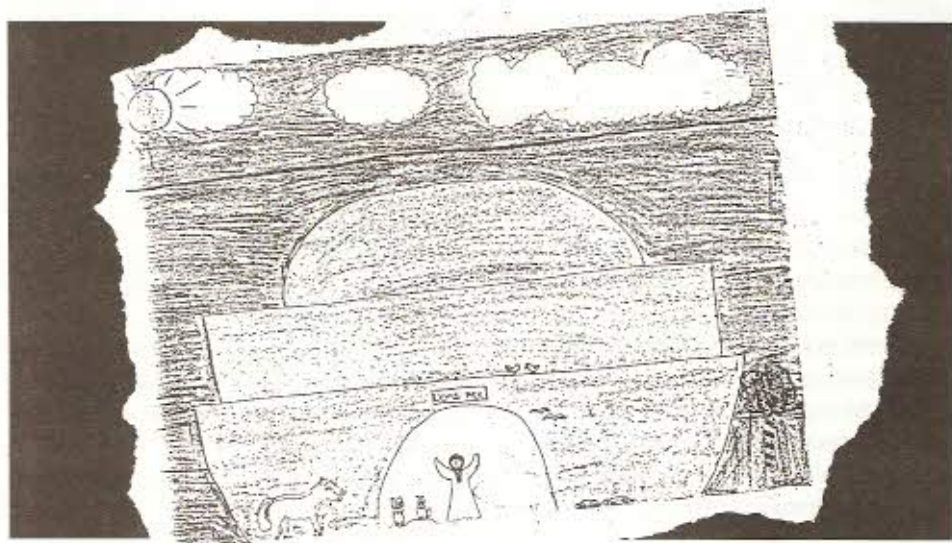
Desværre har jeg en meget trist meddelelse at bringe videre. vores lille pige Soké Adjovi Agbokou er død.

Midt i august måned fik jeg brev fra Børnefonden. Jeg blev bedt om at sætte mig i forbindelse med kontoret i København. Pr. telefon fik jeg oplyst, at Soké led af sygdommen epilepsi, og at hun døde i et epileptisk anfald den 6. august. Soké døde ca. 2 uger før hun ville kunne fejre sin 5 års fødselsdag. Som nævnt i sidste udgave af kirkebladet sendte jeg 100kr. til Soké som fødselsdagsgave. Jeg kan oplyse, at beløbet naturligvis tilfalder den nærmeste familie.

Tove Aagaard Christensen

Børnesiderne

Konfirmanderne har illustreret fortællingen om Noas Ark og regnbuen.

Den første regnbue

Så gik der mange år, efter at Adam og Eva havde forladt haven, og folk på Jorden begyndte igen at glemme alt om Gud, og de gjorde ting, som var meget onde. Der var til sidst kun én god mand tilbage. Han hed Noa.

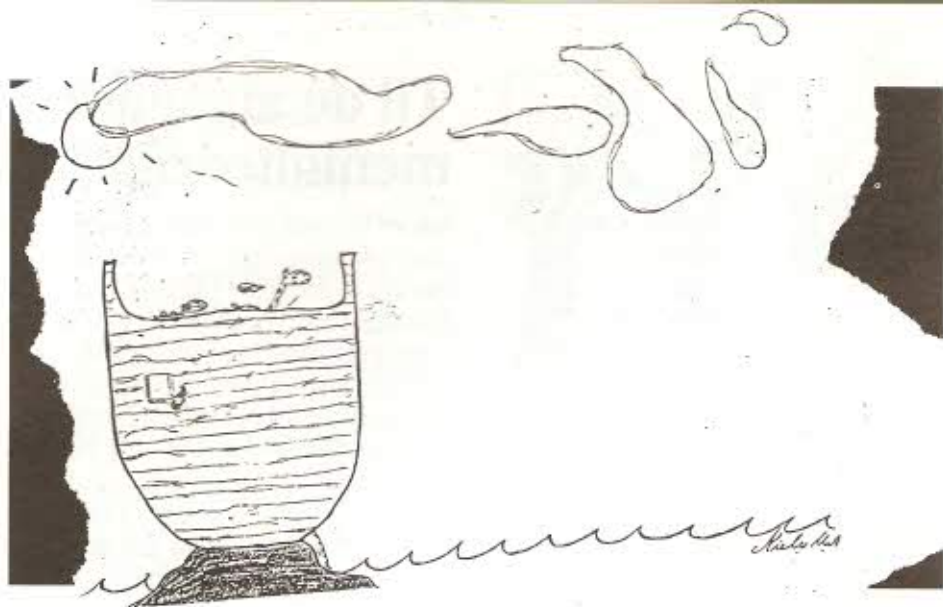
Gud sagde: »Jeg har fortrudt, at jeg skabte mennesket. Jeg tror faktisk, jeg vil begynde helt forfra.« Og Gud forklarede Noa, at han skulle bygge et stort skib, sådan et man kalder en »Ark«. Og Gud forklarer helt nøjagtigt Noa, hvordan han skulle bygge den.

Da Arken var færdig, sagde Gud til Noa,

at han skulle fylde alle dyrene ind i den, og Noa gjorde, som Gud sagde. Han satte alle dyr, to og to, par for par, ind i Arken – og så lukkede Gud efter dem. Snart efter begyndte regnen at falde, og regnen lavede små pytter og større pytter og kæmpestore pytter, og de største pytter blev til vilde strømme, som blev til brusende floder, som blev til dybe have.

Snart var hele Jorden dækket af vand, og Arken vippede op og ned på bølgerne. Men Noa og hans familie og alle dyrene sad i sikkerhed og uden at blive våde inde i Arken.

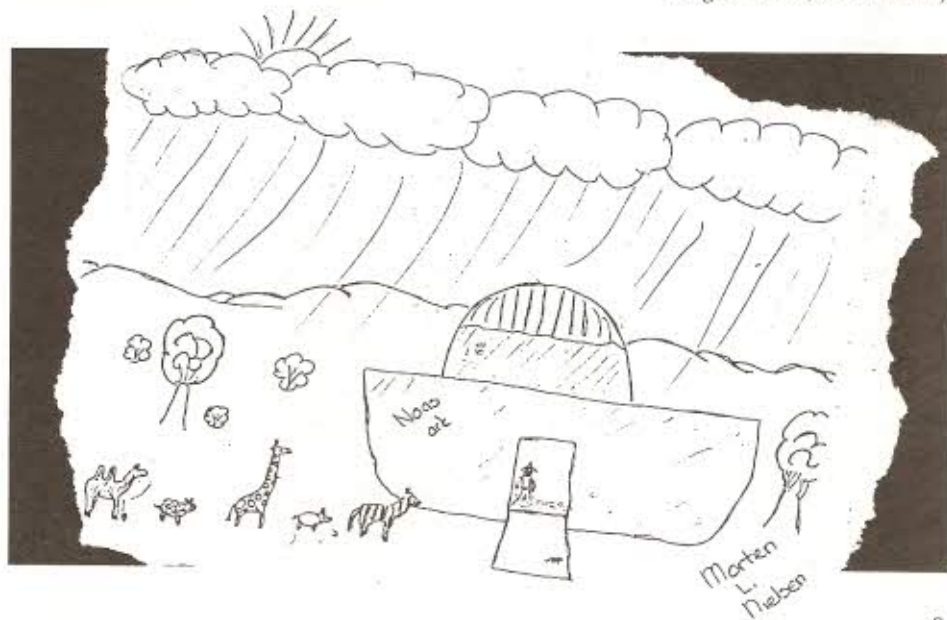
Men så en dag holdt det endelig op med at regne. Noa åbnede en luge i Arken, og det eneste han kunne se var at der var vand allevegne. Han sendte en due ud

for at den kunne flyve rundt og se efter land, men den kom hurtigt tilbage, der var ikke et tørt sted den kunne sætte sig. Men da han næste gang sendte duen ud, se da havde den et frisk olieblad med til ham i næbbet. Vandet var begyndt at synke! Og næste gang han sendte duen ud kom den slet ikke tilbage, det var tid at forlade Arken.

Arken sad fast på toppen af et bjerg, Noa og hans familie og alle dyrene kom ud. Noa bad og takkede Gud, fordi han havde frelst dem, og Gud trak en blændende skøn regnbue over himlen. Den var Guds løfte om at vandet aldrig mere skulle stige og dække hele Jorden.

(Fra Johannes Møllehaves bog »Alle børns bibel«)

Skellerup- Såderup-Ellinge Foredrags- forening

Torsdag den 28. november kl. 19,30
i Skellerup Forsamlingshus:
Fhv. chefredaktør Bent A. Koch: »En
pressemand fortæller«.

Torsdag den 23. januar kl. 19,30
i Ellinge Forsamlingshus:
Lic. psyk. Per Nielsen: »Tror du på Gud,
eller tror du på chancen?«

Torsdag den 27. februar kl. 19,30
i Skellerup Forsamlingshus:
Torben Ruberg Rasmussen, Odense:
»Islam – religion, kultur, politik«.
I samarbejde med Skellerup-Ellinge
menighedsråd.

Torsdag den 13. marts kl. 19,30
i Ellinge Forsamlingshus:
Carsten Møllerup, Odense: Forårs-syng-
sammen.
Samme aften generalforsamling.

Til de afgående menighedsråd

Jeg vil hermed gerne takke de nu afgående menighedsråd for deres arbejde. Der er i de forløbne 4 år gjort et godt og grundigt arbejde i rådene. Vore kirker og vores præstegård er i meget god stand. Det har krævet omtanke og grundige diskussioner. Der er gode arbejdsvilkår for de ansatte ved kirkerne og for præsten, og det har I medvirket til. Det er ikke altid så lige til at sidde i et menighedsråd. Der er et bredt felt af ting at sætte sig ind i, der er mange forskellige opgaver, der skal løses – både praktiske og administrative og såmænd også menneskelige. Jeg vil gerne takke jer for en god atmosfære, hvor tingene er blevet behandlet grundigt, men heller ikke mere kompliceret end nødvendigt var. Jeg er også glad for den opbakning, jeg har fået ved jeres deltagelse i gudstjenesterne og møderne, der har været. I vore små sogne betyder det meget, at menighedsrådsmedlemmerne er en fast kerne, der »gør kirken synlig« – at den er en uundværlig del af vores almindelige liv. Der har været mange møder og opgaver, der har været brug for jer – og det blev allsammen gjort med megen humor og med meget lidt kunstighed. En stor tak til jer alle.

Sognepræsten

De nye menighedsråd, der påbegynder deres arbejde 1. søndag i advent – altså på vores basardag – er sammensat på følgende måde:

Skellerup
Frans Rasmussen, Maeholm 12
Karl Larsen, Skellerupvej 4

Rita Sicko, Skellerup Byvej 35
Anna Schrøder, Maeholm 10
Eva Jørgensen, Hovmarken 23
Lars Danquart, Pårupvej 27b

Ellinge

Inger Kildegaard, Bønderskov 4
Harald Lundsgaard, Pårupvej 52
Niels Christensen, Ellingevej 59
Inger Fredslund Hansen, Kirkeballe 2b
Bodil Christensen, Kirkeballe 11
Lisbeth Kern, Tvevadgyden 27

Jeg glæder mig over, at det har været muligt at danne to nye menighedsråd og glæder mig til samarbejdet.

Lone Wellner

Siden sidst i kirkerne

SKELLERUP

Døbte:

28/ 7 Zean Nykjær
18/ 8 Mikkel Samsøe Hatting Søgaard
20/10 Christoffer Toft Hviid Jensen
Frederik Brændekilde Hansen

Begravede/bisatte:

17/ 8 Karl Rose Rasmussen
2/10 Karen Sofie Christensen

ELLINGE

Døbte:

15/ 9 Line Milland
20/10 Bjørn Skovlund Andersen

Viede:

24/ 8 Charlotte Kirk Hansen og
Frantz Jørgen Salomonsen

Begravede/bisatte:

6/ 8 Børge Kjeld Nielsen
15/10 Hans Karlo Andreas Svensson

Sognepræst:

Lone Wellner Jensen, Skellerup præstegård,
5540 Ullerslev, tlf. 65 35 11 18;
Konfirmandhuset, tlf. 65 35 11 48.

Fødselsanmeldelse: Til sognepræsten senest 2 døgn efter fødslen. Gælder alle, også dem der ikke er medlemmer af folkekirken. Man skal medbringe den gule anmeldelse, der udleveres af jordemoderen, samt forældrenes dåbs- eller navneattester og evt. vielsesattest.

Dåb: Henvendelse til præsten ved den kirke, hvor barnet ønskes døbt.

Navngivning (uden dåb): Til præsten i moderens bopæls sogn. Husk, at et barn skal have navn enten ved dåb eller navngivning, inden det bliver 6 måneder.

Vielse: Til ægteskabskontoret på rådhuset i bopælskommunen. Der skal medbringes dåbs- eller navneattester, personnummerbevis og evt. skilsmissebevilling. Ægteskabskontoret udsteder en prøvelsesattest, som tillige med de ovennævnte papirer medbringes til præsten ved den kirke, hvor vielsen skal foregå.

Dødsfald, begravelse/bisættelse: Dødsfald meddeles snarest til sognepræsten. Gælder også for dem, der ikke er medlemmer af folkekirken. De pårørende aftaler det fornødne med den præst, der skal foretage begravelsen eller bisættelsen. Ved begravelse skal kirkeværgen altid underrettes.

Skellerup kirke:

Formand Frans Rasmussen, Maeholm 12,
tlf. 65 35 17 00.
Kasserer Rita Sicko, Skellerup Byvej 35,
tlf. 65 35 21 98.
Kirkeværgen Lars Danquart, Pårupvej 27B,
tlf. 65 35 23 45.
Organist Peter Jensby Jensen,
Gyldenløvesgade 3, 2. tv., 5000 Odense C,
tlf. 66 12 38 63.
Kirkesanger Jesper Bech Madsen,
Arestrupsvej 22, 5230 Odense M,
tlf. 65 91 30 08.
Graver Ebbe Hovbank, Duæløkken 1,
tlf. 65 98 22 51.

Ellinge kirke:

Formand Inger Kildegaard, Bønderskov 4,
tlf. 65 98 11 05.
Kasserer Niels Christensen, Ellingevej 59,
tlf. 65 98 16 22.
Kirkeværgen Karsten Poulsen, Åvænget 7,
tlf. 65 98 28 41.
Organist og kirkesanger - se Skellerup kirke.
Graver Rikke Hovbank, Duæløkken 1,
tlf. 65 98 22 51.

Gudstjenester

17. november - 24. s. e. trin.:
 Skellerup Kl. 14,00
 Ellinge Kl. 10,15
24. november - 25. s. e. trin.:
 Skellerup
 (Birte Jacobsen) Kl. 9,00
 Ellinge (Søren Holm) ... Kl. 14,00
1. december - 1. s. i advent:
 Skellerup (basar) Kl. 14,00
 Ellinge Kl. 9,00
8. december - 2. s. i advent:
 Skellerup Kl. 10,15
 Ellinge Kl. 19,30
15. december - 3. s. i advent:
 Skellerup Kl. 9,00
 Ellinge Kl. 10,15
22. december - 4. s. i advent:
 Skellerup Ingen
 Ellinge (Birte Jacobsen) Kl. 9,00
24. december - Juleaften:
 Skellerup Kl. 16,00
 Ellinge Kl. 15,00
25. december - Juledag:
 Skellerup Kl. 10,00
 Ellinge Kl. 11,00
26. december - 2. juledag:
 Skellerup Kl. 10,15
 Ellinge Kl. 9,00
29. december - Julesøndag:
 Skellerup Ingen
 Ellinge Kl. 10,15
1. januar - Nytårsdag:
 Skellerup Kl. 11,00
 Ellinge Kl. 10,00
5. januar - Hellig tre Konger:
 Skellerup Kl. 9,00
 Ellinge Kl. 10,15
12. januar - 1. s. e. h.3k.:
 Skellerup Kl. 10,15
 Ellinge Kl. 9,00

Kirkebil

Der sørges for *gratis* transport til alle, der måtte ønske det.

Man behøver blot at ringe til Ullerslev Taxi, tlf. 65 35 21 55.